

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN

7/2024

Ale vám, kdo ctíte mé jméno, vyjde slunce spravedlnosti a uzdravení.

(Malachiáš 3:20)

Z obsahu

- 6 Dominikánská 8
- 6 Církevní gymnázium
- 7 Knihovna
- 8 Stavební úsek farnosti
- 11 Z našich památek
- 12 Běh pro zvon
- 13 Ze sedlecké farnosti
- 14 Zažili jsme
- 16 Z vašich příspěvků
- 17 Duchovní okénko
- 20 Oblastní charita Kutná Hora
- 22 Rozhovor
- 24 Komiks

Tiráž

ZPRAVODAJ 7/2024

farností Kutná Hora, Bykáň a Třebonín

Vydáno: 8. 9. 2024

Slouží pro vnitřní potřebu farností
Kutná Hora, Bykáň a Třebonín.

Doporučený příspěvek na výtisk: 20 Kč

Vydává:

Římskokatolická farnost - arciděkanství
Kutná Hora, Jakubská 1, 284 01 Kutná
Hora, tel.: 327 512 115, www.khfarnost.cz

Redakce:

Viktor Darebný, tel.: 739 495 249,
e-mail: viktor.darebny@khfarnost.cz

Foto na titulní straně: Vladislav Brokeš

Uzávěrka příštího čísla: 25. 9. 2024

Redakce si vyhrazuje právo
došlé příspěvky krátit.

Kontakt na kněze

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte se obrátit na duchovního pastýře farnosti:

P. Vladislav Brokeš, arciděkan
tel.: 731 402 221

e-mail: vladislav.brokes@khfarnost.cz

Drazí farníci, milé sestry a bratři,

farní zpravodaj shrnuje prázdninové události, které se týkají celé naší farnosti, a určitě vás zaujmou aktivity s dětmi a mládeží. Jsem rád za tyto prázdninové aktivity, které pokaždé mohou rozšířit přátelství s Bohem i s lidmi, kteří jsou kolem nás. Děkuji tedy každému, kdo se podílel jakýmkoli způsobem.

Před námi se otevírá nový školní i pastorační rok. Společně s pastorační radou chceme vytyčit priority roku, který je před námi, a kromě běžných aktivit

chceme nabídnout katecheze ke svátostem, kam mohou přijít zájemci o křest i další iniciační svátosti. Jestliže máte někoho kolem sebe, kdo se chce o Bohu dozvědět více, neváhejte ho poslat za námi. Někteří zájemci se už nedočkavě hlásí.

Rád bych vás pozval na speciální projekt, který je určen všem, kteří chtějí předávat vlastní zkušenost přátelství s Bohem a nevědí přesně, jak to dělat. Požádali jsme tvůrce projektu HledamBoha.cz, kteří mají mnohaletou zkušenost s komunikací s lidmi, kteří hledají Boha, abychom se od nich naučili ten správný přístup, jak můžeme o Bohu s radostí a laskavostí hovořit. Nejedná se tedy o podporu či povídání o tomto projektu, ale naopak, zkušení lektoři se s námi podělí o cenné zkušenosti a můžeme se tímto projektem inspirovat v běžném životě, ale nejsme k tomuto projektu vázáni. Naopak jde o službu pro každého z nás.

Čas prázdnin a dovolených nás zavál do různých koutů světa a přinesl nám množství rozličných zážitků, o které bychom se rádi podělili. Dnes bych se s vámi rád podělil o jeden z nich.

Během setkání s kněžími poblíž Bari jsem si každé ráno zvykl na procházku podél moře. Pravidelně, přesně v šest hodin a sedmáct minut, jsem s fascinací sledoval, jak se na obzoru začíná z vody vynořovat slunce. Tento zázrak mě natolik uchvátil, že jsem se každý den vracel, abych mohl být znovu svědkem této krásy v přímém přenosu. Slunce, které se rychle vyhoupne nad hladinu a svými paprsky ozáří vše, co mu stojí v cestě. Je to právě ono Slunce, které dává naší planetě světlo, teplo a umožňuje zázrak života... Tyto okamžiky člověka naplňují Boží krásou a radostí.

V těch chvílích se mi v srdci vynořil obraz z našeho vyprávění o kostelech. Často říkáme, že naše kostely jsou orientované na východ, protože z východu přijde Mesiáš. I mudrci z Východu viděli hvězdu a následovali ji, až došli k narozenému dítěti.

Zamyslel jsem se, jak si tento zázrak východu uchovat v srdci, a najednou mi to došlo. K východu mohu hledět každý den. Stačí vstoupit do našeho chrámu a být s Tím, který se stal Světlem našeho života. Cítíl jsem v srdci hlubokou touhu co nejčastěji přicházet do našeho kostela, spěchat jako na východ slunce a být s Tím, který skutečně působí zázrak lásky v našem životě a přináší pravý pokoj.

otec Vladislav ●

Redakce Zpravodaje přešla do nových rukou

S pokorou bych vás rád informoval o tom, že jsem převzal redakci našeho farního zpravodaje po dlouholeté redaktorce Katce Grenarové. Je to pro mě čest být součástí našeho krásného společenství a sdílet s vámi radosti, události i duchovní inspirace, které nám náš život ve víře přinášejí.

Věřím, že společně navážeme na práci Katky a dokážeme vytvářet zpravodaj, který bude nejen informovat, ale také obohacovat náš každodenní duchovní život.

Vaše příběhy, nápady a podněty jsou pro mě nesmírně

cenné a těším se na vzájemnou spolupráci. Prosím, neváhejte se na mě kdykoliv obrátit se svými příspěvky či návrhy na vylepšení.

Společně můžeme nadále budovat naše farní společenství a prohlubovat naši víru. Děkuji předem za důvěru a za případnou shovívavost v začátcích této mé nové zkušenosti.

S úctou a s přáním Božího požehnání

Viktor Darebný ●

Bilance prázdnin

Čas utíká jako voda v řece, zastavit ho nedokážeme. Do ba, kdy jsme se těšili na prázdniny, na dovolené nebo jen na svatý klid, je za námi, ani jsme se nenazdáli, i když letní počasí svědčí o tom, že bychom ještě jeden měsíc prázdnin přijali. Ale asi by to vedlo k tomu, že bychom spíš zlenivěli a nervozita smíšená s nudou by nastoupila.

Během prázdnin jsme si užili jak volna, tak i aktivit, které se v naší farnosti odehrály. Hned začátkem července se konaly tábory Slunečního kmene, který tábořil v Lysé u Dolní Krupé, a Concordie, která měla stanoviště v Čechticích na farní zahradě. Účastníků a účastnic bylo jako vždy velké množství dětských účastníků. Dík patří organizátorům Jirkovi Karelovi, Kubovi Čermákovi, Vítkovi Karelovi a Martinu Sieglvi, a také z Concordie Bětce Cinerové, Aničce Šustkové, Báře Čermákové a Debbie a Sáře Koubským.

Významnou akcí byly Svatojakubské slavnosti 27. a 28. července. V sobotu večer nám připravil náš varhaník Viktor spolu s panem Kuchválkem starším i mladším příjemný hudební zážitek k počtě našeho patrona svatého Jakuba a v neděli jsme společně slavili slavnostní mši svatou. Po jejím skončení bylo přátelské zastaveníčko na kafe a nějakou tu dobrotu, kterou jste přinesli, a tedy i díky vám byl tento den krásný a slavnostní. Během prázdnin probíhaly v

Biblické a židovské tance

Milí přátelé, od září se vracíme k výuce biblických a židovských tanců. Co to vlastně je a čím nás to může obohatit? Izraelské tance nám slouží k potěšení ducha i těla. Je v nich mnoho dávného moudra a radosti. Biblické tance jsou jako modlitba tělem. Nemluví jen hlava a ústa, ale

chrámu svaté Barbory různé koncerty v rámci Kutnohorského léta a také noční prohlídky, které probíhaly vždy ve středu a čtvrtek od 20.00 hodin, a prováděli jsme tam já s otcem Vladislavem a také náš farník Karel Vopařil.

Naše rodiny také vyjely na vodu, kde strávily krásný týden, plný dobrodružství. Srpen se taktéž nesl v duchu táborů. Od 19. do 23. srpna se v areálu Církevního gymnázia konal příměstský farní tábor, kterého se zúčastnilo celkem 25 dětí. Dík patří Patricii Koubské a všem vedoucím, kteří neúnavně pracovali na tom, aby tento tábor, který se nesl v duchu Hvězdných válek, byl velkým dobrodružstvím jak pro nás animátory, tak pro naše malé účastníky.

Poslední tečkou za prázdninami byl výlet s mladším společenstvem do Staré Boleslavi, kde nám pan průvodce připravil zajímavou přednášku v kostele sv. Václava, kde jsme také slavili v kryptě mši svatou, a potom jsme navštívili kostel Panny Marie, kde jsme mohli vidět Paladium. Po duchovním programu jsme si dali dobrý oběd a jeli jsme směr Kutná Hora.

O zážitky tedy nebyla nouze a užili jsme si je naplno. Věřím, že i vy.

otec Michal ●

modlí se celé tělo. Společenství je dar. Dělat něco společně skrývá v sobě radost. Dávat a dostávat je v rovnováze.

Biblické tance jsou většinou jednoduché kruhové tance složené z kroků a gest, které mají svou hlubší symboli-

ku. Ta symbolika je právě to, co odlišuje tyto tance od jiných a co jim dodává terapeutický účinek. Základním krokem je krok maim, což znamená v hebrejštině voda a symbolizuje plynutí vody, plynutí života. Kroky do středu jsou kroky ke Zdroji – k Bohu. Pohupy do stran značí mateřské konejšení, pohupy vpřed a vzad znamenají otcovskou náruč. Podupy jsou vítězstvím nad zlem a tleskání znamená radost. Naše společenství tančí i některé tance izraelských choreografů, které nemají konkrétní symboliku, ale je v nich židovský elán a životo-

dárná radost. Naopak tančíme i modlitby gestem, které vlastně ani tancem nejsou. Jsou to modlitby tělem – pohyby rukama, dlaněmi, prsty, hlavou. Nemodlí se jen mysl, nemodlí se jen ústa, ale modlí se naše tělo – je to modlitba 3D.

Tance se učíme jedenkrát za 14 dní vždy v pondělí od 18.00 hodin, první setkání bude v pondělí **16. 9. 2024 od 18.00 hodin na arciděkanství** a každý je srdečně zván.

Monika Trdličková ●

Křesťanská píseň v Domově Barbora

Návštěva domova důchodců, kde jsme se společně s otcem Michalem a Maruškou a Karlem Mackovými snažili připravit program pro seniory jak na duchovní, tak lidské rovině. Zaplněná návštěvní místnost domova důchodců a milá atmosféra uvnitř nám dává naději, že budeme moci přijatelným způsobem předávat radost z evangelia i těmto lidem, kteří jsou za každou návštěvu i setkání vděční. Děkuji manželům Malíkovým i Marušce Cvešprové za dlouhodobou službu v tomto zařízení. otec Vladislav ●

Foto: Archiv Domova Barbora

PARKování ve Vlašském dvoře a Koudelníkův závod s podporou naší farnosti

V sobotu 31. srpna jsme se s radostí zapojili do akce PARKování – zábavného odpoledne pořádaného Kutnohořany pro všechny, ať už z blízka nebo z daleka. Akci pořádalo Město Kutná Hora ve spolupráci s místními organizacemi a podnikateli. Naše farnost nemohla chybět.

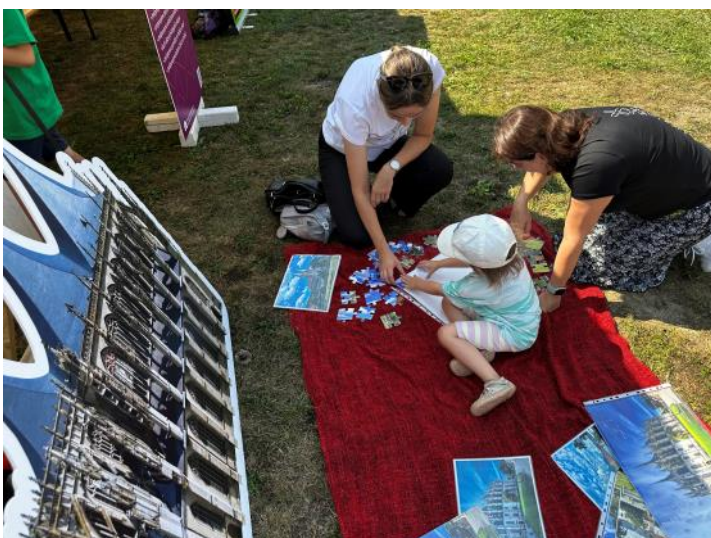
Ve Vlašském dvoře jsme byli k dispozici od 13:00 do 18:00 všem, kteří se zastavili u našeho stánku. A nebylo jich málo! Díky maketě chrámu sv. Barbory a našemu výraznému banneru nás nepřehlédli snad nikdo. Nespočet dětí i dospělých si u nás vyzkoušelo složit puzzle s obrázky našich krásných kostelů. Pro zvědavé jsme měli připravené také

obrázky interiérů jednotlivých kostelů. Při přiřazování těchto fotek se nám otevřel skvělý prostor mluvit nejen o tom, co je na obrázcích, ale i o všech aktivitách a službách, které naše farnost poskytuje.

Hned druhý den v neděli 1. září se náš stánek přesunul na stadion Olympia, kde probíhal prestižní Koudelníkův závod. Naše farnost byla opět oslovena, aby se stala partnerem projektu, a vstoupila tak do spolupráce s Olympia Spartan Training Kutná Hora. Partnerství s tímto závodem je zajímavé především proto, že chceme podpořit rodiny s dětmi a zároveň využít schopností zajímavých

lidí, kteří na oplátku pomohou zase nám při organizování Běhu pro zvon. Zkrátka součinnost a spojení sil mezi různými organizacemi a spolky ve městě Kutná Hora jsou cestou ke spolupráci a přátelství.

Několik týdnů předem jsme v našem pastoračním týmu přemýšleli, jak bychom mohli stánek na tyto dvě akce vybavit. Po krátké diskusi nám na mysl přišla maketa chrámu svaté Barbory, banner s informacemi o naší farnosti a tři sady puzzlí, které děti rády skládají s fotografiemi našich oblíbených kostelů: svaté Barbory, svatého Jakuba a kostela Nanebevzetí Panny Marie v Gruntě.

Věřím, že to bylo vanutí Ducha svatého, které nás spojilo k přípravě našeho stánku i ke službě lidem na místě. Děkuji všem, kteří nás podporujete a radujete se z těchto maličkostí, které nám umožňují potkávat se s milými lidmi, jak v horizontu naší farnosti, tak i za jejími hranicemi. Děkuji všem, kdo přidali ruku k dílu, a radujeme se, že spolupráci s Koudelníkovým závodem zúročíme při našem Běhu pro zvon 20. října 2024.

Za realizační tým Kristýna Drahotová a otec Vladislav ●

Foto archiv ŘKF Kutná Hora

Po prázdninách zasedala pastorační rada

Na posledním setkání farní rady otec Vladislav představil několik důležitých témat, která ovlivní naši farnost v nadcházejících měsících. Prvním bodem byla prezentace o nákupu a provozu kláštera sv. Voršily, kterou otec Vladislav nedávno představil také školské radě gymnázia. Tato prezentace osvětlila důvody výše nájmu kláštera a další kroky v jednání mezi biskupstvím a církevním gymnáziem. Další oficiální jednání je naplánováno na 30. září v Kutné Hoře.

Další záležitostí bylo projednání pronájmu domu č. 89, který by mohl být dlouhodobě pronajat. Nyní se připravuje architektonická studie.

Otec Vladislav také informoval o plánované výuce náboženství pro školní rok 2024/2025. Katechetický tým bude tvořit Michal Šramko, Jana Klingerová, Aneta Polesná, Magdaléna Setníčková a otec Vladislav, který bude vyučovat ve školce. Dalšími spolupracovníci jsou Patricie Koubská a Markéta Siegllová. Dětské mše svaté se budou pravidelně konat v úterý, přičemž první ročníky budou mít zázemí ve školce a ostatní děti se budou scházet na faře.

Významným projektem, který byl na jednání probírán, je

pokračující spolupráce s projektem HledamBoha.cz. V rámci této spolupráce se připravuje seminář zaměřený na komunikaci o víře. Tento seminář bude zaměřen na široké možnosti, jak s lidmi hovořit o Bohu, a nebude sloužit jako nábor nových e-koučů, jak by se mohlo zdát. Zároveň se diskutovalo o formách propagace této akce i podoby pohostění.

V oblasti akcí se rada věnovala přípravám na další ročník Běhu pro zvon s podtitulem "Ať život kostela v Gruntě běží dál". Dále Robert Otruba pohovořil o chystaných oslavách 30 let farnosti.

Rada také projednala přípravy na svátosti, konkrétně na první svaté přijímání, které proběhne na jaře 2025. Závěrem byly diskutovány plány na úklid fary po dokončení stavebních prací na fasádě. Úklid je naplánován na 20. a 21. září a farníci jsou vítáni, aby se připojili a pomohli s touto prací.

Viktor Darebný ●

Ukřižovaný Bůh / Jürgen Moltmann

Debata se celá točí kolem knihy „Ukřižovaný Bůh“ teologa Jürgena Moltmanna. Na začátku se vyjadřuje ke knize autor překladu Petr Gallus. Přibližuje nám blíže vnímání vztahů Boha Otce a Ježíše (potažmo člověka). Vztah k Duchu Svatému zde řešen není, protože je mu vyhrazena jiná kniha téhož autora. Následuje palčivá otázka „Bůh a bolest“. Jak můžeme vnímat Boha jako milosrdného po dvou světových válkách? Je možné zůstat věřícím tvář v tvář holokaustu? Autor k těmto otázkám přistupuje velmi citlivě, protože byl sám v době dospívání německým vojákem, než se mu podařilo padnout do zajetí.

Dalším zajímavým a stále velmi aktuálním tématem je „křesťanství a politika“.

Velmi se mi líbí, jak je autor knihy provokativní a nebojí se jasně pojmenovávat palčivá témata, aniž by však ztrácel

citlivost. Obrovská úcta k lidem, kteří smýšlejí jinak, a hloubka Boží lásky jsou patrné nejen z knihy, ale i z vlastní diskuse. Dotazy na konci ještě prohloubily témata, o kterých kniha je, a letmo se dotkly dalších, také aktuálních myšlenek.

Velmi se mi líbil ekumenický duch. Věřím, že hledání společné cesty mezi církvemi nás vede také na společnou cestu k Bohu.

I když se témata mohou zdát těžká, rozhovor byl veden s lehkostí a občas i humorem.

Tomáš Hladík ●

Dominikánská 8
místo vzdělání a kultury
při klášteře sv. Jiljí v Praze
www.dominikanska8.cz

Církevní gymnázium

Asistentka do výuky angličtiny

Gymnázium pro školní rok 2024/2025 získalo od Fulbrightovy komise asistentku. Jmenuje se Janessa Garcia, je hispánského původu a ke konci srpna přiletěla z USA do Čech. Tato všestranná mladá studentka se již brzy zapojí do chodu školy - do výuky angličtiny a španělštiny. Těšíme se na vzájemné obohacení i při jiných příležitostech, se studenty se bude potkávat i na výjezdových akcích nebo ve školním klubu.

Stipendista z Fulbrightovy komise nebývá přidělen každé škole, která si o něj požádá. Je třeba splnit řadu podmínek a zajistit pro něj také ubytování. Díky kutnohorské farnosti jsme již předem mohli na tuto potřebu zareagovat a Janessa nyní bydlí v jednom z klášterních nových bytů, odkud vás také zdraví na fotce.

Foto: Archiv CíCý

Marie Knappová ●

Úklid fary

Po dokončení obnovy fasády arciděkanství se blíží důležitá fáze a tou je úklid vnitřních prostor. Úklid není jen nutností, ale i výrazem naší péče o tento dům, který slouží nám všem. Prosíme tedy kohokoliv o pomoc s úklidem naší fary. Úklid bude probíhat v pátek 20. 9. od 8:00 do 18:00 a v sobotu 21. 9. od 8:00 do 13:00. Pokud budete moci, dejte nám prosím vědět.

redakce ●

Nedělní mše opět i v kostele Matky Boží

Od 8. září se do kostela Matky Boží Na Náměti navrátí po několikaleté pauze nedělní mše svatá. Mše budou začínat v 19 hodin. Nejen naši farníci tak získají možnost navštívit nedělní bohoslužby i v jiném čase než v dopoledních hodinách. Tato možnost zde dlouho chyběla, a tak věříme, že mnoho lidí další mši v naší farnosti využije.

redakce ●

Vrácení knih do farní knihovny

Po prázdninách se na Vás obracím s prosbou. Zjistili jsme, že v naší farní knihovně chybějí některé tituly, které nejsou evidovány jako zapůjčené. Knihovna v chodbě arciděkanství je volně přístupná, abyste si knihy mohli v klidu prohlédnout a rozhodnout se, zda si je chcete vypůjčit.

V pracovní době farní kanceláře jsou Vám k dispozici zaměstnanci, kteří Vám knihy rádi půjčí a zaevidují, v neděli dopoledne půjčují já.

Každá kniha obsahuje výpůjční kartu, kterou je třeba vyjmout, abychom měli přehled, kde kniha je. V současném počtu téměř sedmi set knih a brožur se jinak složitě hledá, i když ji vrátíte jinam. Na knihovni skříni je návod, jak při půjčování postupovat. Pokud máte doma některý z níže uvedených titulů, prosíme o jejich vrácení na arciděkanství. Asi polovina z těchto knih je zakoupena z finančních prostředků farnosti, zejména romány a prózy. Jedná se o tyto tituly:

„Farář na čtyřkolce“

V novém zpravodaji Vám představím knihu, kterou jsme pro Vás nově zakoupili.

Je to rozhovor P. Josefa Kordíka o jeho životě i pohledu na křesťanství a víru. Vedl ho novinář a spisovatel Bob Friedl a nazval ho „Farář na čtyřkolce“. P. Josef Vám asi znám není, jeho příběh nelze zařadit mezi obyčejné kněžské osudy. Je to originál, který si nevybral nikdy lehkou cestu a vše dělá s neobvyklou urputností a odvahou. O jeho vytrvalosti svědčí také cesta ze Železnice u Jičína až do Santiaga de Compostella, dlouhá tři tisíce km. S velkým zaujetím se věnuje kritice překladů Písma z originálních jazyků, které ovládá, úvahám o církvi i celibátu. Působí také jako doprovozájící kněz na Manželských setkáních při YMCA, v nedalekých Valdicích slouží jako vězeňský kaplan.

Od revoluce žije stále v Železnici u Jičína, kde vytváří živé farní společenství. Po celá 80. léta pracoval v dělnických profesích a oblíbil si práci v lese, tak si i dnes, ve svých 76 letech vozí dříví na čtyřkolce.

Za podpis Charty 77 a další „protistátní činnost“ mu byl

Romány: Farář světa - život Jana XXIII., Jeden den Ivana Denisoviče/A. Solženicín/

Povídky: Oskar a růžová paní a jiné povídky/A.Schmitt/, Bdění nad knihou/J.Oišava/, Postel u okna/M.Scott Peck/, Muž, který sázel stromy/Jean Giono /

Ostatní: Boží průlom v římském podsvětí/Chiara Amiran-te/, Pokora, cesta k Bohu/papež František/, Přežila jsem/Imaculée Ilibagiza/, Deníček/Faustina Kowalská/, Sestra Lucie hovoří o Fatimě/Lucie dos Santos/, Svatojanská cesta/Miluše Válková/, Mé cesty do hlubin mozku/Dr. Vladimír Beneš/, Jízda v levém pruhu/Marek Orko Vácha, J. Valenta/.

Za vrácení děkuji.

Milena Pfaiřová ●

v r. 1981 odňat státní souhlas, za jeho porušení byl odsouzen na rok k odnětí svobody. Po vlastním odvolání a intervenci Františka kardinála Tomáška mu byl trest snížen na půl roku s podmínkou. Kniha obsahuje také několik vlastních textů, ve kterých vzpomíná na svá první kaplanská a kněžská léta. Při nich vykonával více fyzickou práci na opravách, než se věnoval pastoraci.

Na konci knihy poskytlo rozhovor několik lidí, které P. Josef v životě nějak ovlivnil. P. Petráček ho přirovnává v jeho oproštěnosti a na podstatu jdoucí kněžské osobnosti k J. Toufarovi. P. Václav Vacek vzpomíná na spolužáka a spolubydlícího ze semináře, mluvčí Charty 77 Marie Hromádková cení jeho filozofický rozhled a pan Ladislav/odsouzený na 20 let/ mu vděčí za křest a život ve spokojené rodině.

Kniha se dobře čte a je dalším příspěvkem do knihovničky rozhovorů se zajímavými osobnostmi kněžského a řeholního života.

Milena Pfaiřová ●

Fasáda budovy arciděkanství

Samotná realizace obnovy jakékoliv budovy je už vlastně odměnou za předchozí úsilí, které jste vložili do příprav. Říká se, že čím je příprava podrobnější a důkladnější, tím větší odměnou bez nežádoucích překvapení je pak realizace. Bez překvapení není ale žádná rekonstrukce, a tak je tomu i u obnovy fasády našeho arciděkanství. V tomto článku bych vás rád s nimi seznámil a provedl celým procesem obnovy poslední neopravené části.

Začneme trochou historie budovy, kde arciděkanství nyní sídlí. Nejstarší část budovy již dnes nestojí, ta pocházela z předhusitské doby a sloužila jako škola (zachovány jsou

Podle dobových zpráv je budova staré školy značně zchátralá, a tak na sklonku 16. století je rozhodnuto o zbourání a stavbě nové budovy školy posunuté více směrem k Vrchlici na hranu srázu. V této době také vzniká onen hlavní renesanční portál.

Rozsáhlejší stavební úpravy jsou prováděny v druhé polovině 17. století. Kdy se ze školy stává arciděkanství a nad západním a severním průčelím vznikají raně barokní štíty. Velká úprava barokních fasád je pak z roku 1770 a klasicistní úpravy v interiéru pak kolem roku 1830. Za puristické obnovy města na konci 19. a začátku 20. století prochází opravou a úpravami také arciděkanství v této podobě ho můžeme vidět i dnes.

Přípravné práce na dokončení této části fasády a zkompletování obnovy omítek celého arciděkanství probíhaly od podzimu 2023, kdy jsme dokončili projekt a rozpočet, a požádali o závazné stanovisko památkové péče.

pouze sklepní prostory pod nynějším prostranstvím mezi kostelem sv. Jakuba a arciděkanstvím). Část této staré budovy navazovala na tehdejší opevnění města.

V Jagelonské době, kdy došlo k zásadní změně tvaru opevnění Kutné Hory a do zasypaného příkopu mezi starou školou a vlašským dvorem, byl postaven nový dům jehož součástí bylo nynější tzv. severní křídlo. Tato část se do dnešních dní již dochovala a můžeme jej vidět na fotografiích po oklepání omítek, kde se jasně prokreslují gotické lomené oblouky a kamenná ostění různých otvorů. Dům byl pouze přízemní. Tato část objektu je z 15. století.

Z kraje roku jsme podali žádost na Středočeský kraj do programu: Památky pro společenské využití*. Celkový předpokládaný rozpočet prací byl 2 612 594 Kč včetně DPH, kde jsme po kraji chtěli částku 2 090 000 Kč. Zde jsme však neuspěli.

Rovněž jsme požádali fond regenerace Města Kutná Hora, kde jsme nakonec uspěli s částkou 127 000,-. Většina prostředků na tyto práce jde tedy z rozpočtu farnosti.

V únoru bylo zahájeno výběrové řízení na dodavatele stavby, kde ze čtyř obdržených nabídek zvítězila firma STATUS a.s. z Humpolce s nejnižší nabídkovou cenou 2 236 040,- včetně DPH.

Z důvodu neobdržení dotace ze Středočeského kraje byl rozsah prací na fasádě zredukován a to vypuštěním kamenného soklu, ten tak bude proveden pouze v omítce. Tím se cena prací stanovila na 1 846 391,- Kč včetně DPH.

Práce byly zahájeny 26.6.2024 stavbou lešení a od prvního týdne v červenci pak již samotnými pracemi na fasádě. Zde při oklepávání stávajících omítek ve vrchním patře objektu byly pod vnějšími úpravami z třicátých let 20. století nalezeny omítky barokní z 18. století včetně barevných vrstev. Tyto vrstvy jsme očekávali, protože byly nalezeny i jinde. Pod nimi však na dalších místech byly nalezeny omítky ještě straší, včetně barokní výzdoby, která nebyla plastická ale jen barevně malovaná tmavšími odstíny do čerstvých omítek. Takto objekt vypadal na konci 17. století, kdy byla původně renesanční budova upravena do rané-

ho baroka.

Dozdívky mezi kamenným ostěním, které již bylo pravděpodobně druhotně použito z renesančních ostění oken naznačuje, že došlo ke zvětšení okenních otvorů, a to při další barokní přestavbě v druhé polovině 18. století, ze které je i současná plastická štuková výzdoba omítek arciděkanství. K této podobě objektu se vracíme a obnovujeme ji.

Další zajímavou sondou do minulosti arciděkanství jsou okenní otvory v přízemí, které byly pravděpodobně v průběhu 19. století při klasicistní úpravě zmenšeny a osazeny kovanými mřížemi. Tím dostala budova v přízemí charakter pevnosti nebo vězení. Mohutnost a nedobytnost přízemní části kromě malých oken také podtrhovaly silné (široké) šambrány kolem nich.

Po oklepání omítek v přízemí se tak odhalily druhotné cihlové dozdívky ve větším kamenném ostění oken. Na kontrolní den stavby bylo po konzultacích se zástupcem památkové péče PhDr. Alešem Pospíšilem rozhodnuto o

zvětšení okenních otvorů na rozměry kamenných ostění (ty nebudou přiznány ale zaomítány) vypuštěním mříží a osazením nových oken – replik dle vzhledu klasicistních oken v patře budovy. Také šambrány kolem oken v přízemí doznají rozměrových změn bude se jednat o tenkou lištu lemující okno stejně jako je tomu v patře. Tím se změnil vzhled přízemní části objektu arciděkanství, dojde k jejímu odlehčení a sjednocení vzhledu s prvním patrem objektu. My se na tuto změnu těšíme a doufáme že se bude líbit i vám. Ještě jednu novinku přinesou práce na obnově fasády. Protože je Kutná Hora součástí tzv. východočeské svatojakubské stezky, dojde k vsazení pískov-

cové milníkové desky do bosáže nároží, která bude ukazovat vzdálenost a směr do cíle poutní stezky, jímž je Santiago de Compostela, místo hrobu sv. Jakuba.

Práce postupují podle dohodnutého harmonogramu, pokud nenarazíme na nějaké komplikace hotovo by mělo být do konce září 2024. Z prací na fasádě tak zůstane provést zrestaurování renesančního portálu a do budoucna osazení kamenného soklu, který podtrhne krásu a důležitost této stavby v rámci města. Pevně věříme, že se obnovená

fasáda se všemi změnami bude líbit a bude dlouho sloužit. Velké díky patří všem, co se na této obnově podílejí – Soně Krejčové, autorce projektu obnovy fasády, která zároveň zajišťovala autorský dozor při realizaci. Janě Vyčítalové za fotografickou dokumentaci a administraci dotace, Ondrovi a Jirkovi za přípravné a pomocné práce související s fasádou a otci Vladislavovi za podporu a účast na kontrolních dnech.

David Hlavinka ●

Jaké byly prázdniny v chrámu svaté Barbory

Máme za sebou měsíce plné krásných zážitků s letními návštěvníky. Užili jsme si oblíbené noční prohlídky chrámu a také koncerty. Mohla bych vám vyprávět o několika milých a zábavných setkáních, ale prostoru v našem zpravodaji není tolik, takže vyberu jednu událost, která mi opravdu udělala velkou radost.

Na noční prohlídky chrámu sv. Barbory, které pořádáme v rámci festivalu Kutnohorské léto, jsem vás zvala už v červnovém čísle. Opět byly velmi hojně navštěvované a pokaždé byla naplněná kapacita. Lidé odcházeli s úsměvem a spokojením s krásným zážitkem.

Velké díky patří všem, kteří se na prohlídkách podíleli – slovem letos provázela otec Vladislav Brokeš, kaplan Michal Šramko a Karel Vopařil. O výklad o varhanách a hru na varhany se téměř vždy postaral Viktor Darebný, jen během jeho dovolené ho zastoupil Milan Slabý. O technické zázemí se postaral barborský tým. Zatímco Michal, Karel, Viktor a Milan vstupovali do známých vod, protože prohlídky už vedli, náš Vladislav měl letos premiéru. A s tím je právě spojený můj jedinečný zážitek, o který se s vámi chci podělit.

Vladislav velmi pilně studoval celé jaro. Měl záludné otázky, zamyšleně chodil po chrámu, sháněl podklady, ptal se proč, kde, jak? Přiznám se, a doufám, že se na mě nebude zlobit, až si tyto řádky přečtete, že jsem si v jednu chvíli říkala, že s tímhle vrtáním a hloubáním to snad ani nemůže zvládnout a bála jsem se, že provázení vzdá. Ale jak vy všichni víte, nevzdal to a večer se dostavil. Vladislav přišel nejméně o 30 minut dříve, chvilku jsme spolu mluvili a vnímala jsem jeho lehkou nervozitu, kterou u něj neznám. Dělal jsem mu doprovod, takže jsem ho bohužel musela nechat svým myšlenkám a jít vítat návštěvníky a kontrolovat vstupenky.

A pak se to stalo. Vladislav vyšel ven a zářil, oči mu hrály a jeho nezaměnitelný úsměv a entuziasmus lidi pohltily od první sekundy. Nevím, jak to dělá, ale v tu chvíli mu 60 lidí viselo na rtech a šli by s ním na konec světa. A mě napadla jediná věta: Zrodila se hvězda. Prohlídka byla úžasná a Vladislav velmi citlivě a zábavně propojil historii i

hlubokou symboliku chrámu, předvedl hotový evangelizační koncert. Vždyť právě taková evangelizace má neskutečnou sílu.

Velkým klidem mě naplňovalo vědomí, že si to neskutečně užívá, že je ve svém živlu. Přála bych vám všem vnímat jeho energii a štěstí po prohlídce, myslím si, že v tu chvíli byl šťastný.

Nerada bych tímto svým zážitkem zastínila ostatní aktéry. Byla jsem se letos podívat na všechny z nich a všichni byli opravdu vynikající a jsem na všechny moc pyšná.

Děkuju!

Kristýna Drahotová ●

Foto: Archiv Vladislava Brokeše

„Ať život kostela v Gruntě běží dál“

Již sedmý ročník Běhu pro Zvon je naplánován na neděli 20. října 2024. Letos bychom chtěli běžet na podporu dokončení restaurovaných maleb v grunteckém kostele. Kostel je sice pěkně opraven a zpřístupněn, ale dotační prostředky nestačily na kompletní obnovu vnitřní výmalby. Věříme, že se zapojením široké veřejnosti do běhu podaří kostel zviditelnit a pomoci dokončení jeho obnovy, návštěvnosti a celkovému oživení tohoto ojedinělého místa.

Závod bude odstartován již tradičně pod lípou u kostela sv. Jakuba. Doporučujeme závodníkům registrovat se předem na webu farnosti nebo přes QR kód.

Na výběr jsou již tradičně trasy 3,5 a 10 kilometrů.

Novinkou jsou nové trasy dětských závodů ve třech věkových kategoriích. Díky spolupráci s Koudelníkovým závodem bude letošní závod zpestřen vloženými stanovišti s překážkami. Délky závodů se odvíjí od věkové kategorie.

Sledujte prosím sociální sítě i web farnosti, kde budeme umísťovat aktuální informace.

Milí farníci, chceme vás povzbudit k tréninku na běh, rádi vás pozveme i pod lípu, kde s námi můžete prožít sportovní atmosféru nebo kdykoliv v otvírací době do kostela v Gruntě. Kdo z vás by měl chuť přispět dobrovolnickou pomocí, budeme vděční za každého z vás jak v přípravách, tak v den závodu. Určitě budeme rádi za napečené dobroty pro závodníky a jejich doprovod i za hezké ceny pro děti. Můžete se přihlásit se svou pomocí tradičně Soně Krejčové nebo otci Vladislavovi.

Soňa Krejčová ●

Foto: Archiv ŘKFCH

BĚH PRO ZVON

AŤ ŽIVOT KOSTELA V GRUNTĚ BĚŽÍ DÁL

3,5 km

10 km

Dětský závod

NEDĚLE

20. 10. 2024

7. ročník závodu

věnován znovuotevření kostela v Gruntě.

u kostela sv. Jakuba v Kutné Hoře

prezence od 13:00 | start ve 14:00

více informací

www.khfarnost.cz

Hledám Boha

Program celého setkání jsme vložili do prvního říjnového pátku, kde se můžeme modlitbou adorace připravit na takové setkání a zároveň společně prožít mši svatou. Večer už bude věnován jenom vám, zájemcům, kteří, doufáme, dorazíte v hojném počtu, mladými počínaje, přes rodiny, až po seniory naší farnosti.

V sobotu od rána bude program pokračovat a můžeme zakončit společným obědem. Věřím, že se vám nabídnutý program zalíbí a společně prožijeme nové hluboké setkání s Bohem i druhými. Budeme vděční když se přihlásíte přes internet nebo papírový formulář. Podrobné informace najdete na plakátku na zadní straně tohoto vydání farního zpravodaje.

Přihlásit se můžete jednoduše i za použití tohoto QR kódu.

otec Vladislav ●

Ze sedlecké farnosti

Nová výstava v podkroví sedlecké katedrály

V pátek 6. září od 18:30 proběhla v katedrále Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele další vernisáž. Úplně poprvé bylo v podkroví a na kůru chrámu instalováno sklo.

Autorem vystavovaných skleněných panelů je Lukáš Kalivoda (*1986), experimentální umělec a absolvent pražské UMPRUM, ateliéru skla pod vedením Vladimíra Kopeckého. Kalivoda se ve své tvorbě často inspirovuje přirozenými optickými jevy a specifickými vlastnostmi skla, které se promítají i do jeho tvorby s jinými médii a jsou klíčové pro jeho site-specific instalace v prostoru. Jeho umělecká díla jsou charakteristická fascinací přírodními elementy v kombinaci se základními fyzikálními úkazy, které si hrají s lidskou pozorností, vnímáním a představivostí.

Pro podkroví sedlecké katedrály připravil Kalivoda sérii skleněných desek MATCHES, která vznikala v průběhu roku 2012. Základním stavebním kamenem cyklu jsou zde sirky zachráněné z hromady odpadu. Médiiem jsou skleněné desky, díky jejich fyzickým vlastnostem lze jednotlivými vrstvami navigovat šířící se plamen. Opakující se zemské kruhy a trojúhelníky, které se otiskly do skleněných desek hořením sirek, reprezentují Otce, Syna i Ducha svatého. Několikapatrová struktura celého objektu symbolizuje otázku rozměrnosti, která je omezena

možnostmi chápání lidskou myslí.

Jedinečná výstava bude v podkroví katedrály ke zhlédnutí až do 3. listopadu.

Radka Krejčí ●

Chaloupka družiny Concordia

Letošní Chaloupka se konala v Čechticích a jako téma byla jedna z Disneyho pohádek: Encanto.

Po příjezdu do Čechtic nás čekalo nejen hezké prostředí, ale také chatky, ve kterých jsme spaly, a čekala nás také rodina Madrigalů, se kterými jsme prožívaly celou Chaloupku.

Druhý den jsme byly na mši svatě v místním kostele. Odpoledne nás čekala etapová hra plná posilování. Další dny jsme měly různé sportovní a myšlenkové etapy, které byly spojené s příběhem rodiny Madrigalů. Při jedné etapě každá skupinka připravovala dezerty a taneční vystoupení. Myslím, že všechny dopadly skvěle. A jedno dopoledne jsme si batikovaly tašky, trička a různé další věci.

Měly jsme jeden celodenní výlet a jeden podvečerní výlet po okolí Čechtic, bohužel nedošlo na koupání. Také jsme prožily dvě noční hry, samozřejmě jsme hrdinky a obě jsme zvládly na výbornou.

Přijel se za námi podívat pan farář Pavel Tobek, který nám

odsloužil mši svatou. Také nás navštívila, teď už concordácká (indiánská) babička, Tereška Kreisingerová a přijel i náš kaplan Michal a pan farář Pavel Jäger, kteří nám společně odsloužili další mši svatou.

Večer jsme měly táborák, opékaly jsme špekáčky, pečivo a Marshmallows a zpívaly jsme písničky s kytarou. Také jsme měly jeden večer velkou večerní slavnost, při které jsme si povídaly o zasvěcovací stezce a zkouškách, které jsme během roku a této Chaloupky zvládly udělat.

Poslední večer se konala velká hostina, bylo vyhlášení celotáborovky, dostaly jsme super sluneční brýle a spoustu dobrot. A nakonec jsme měly diskotéku, na které jsme si pěkně zatancovaly.

Celou Chaloupku jsme si všechny moc užily a domů jsme si odvezly spoustu zážitků.

Barbora Truncová ●

Výlet do Staré Boleslavi

Každý rok jezdíme se spolčem na konci prázdnin na vícedenní akci, nejlépe někam do hor. Je to prostor, kde se společně modlíme, vyrážíme na výlet, hrajeme hry a povídáme si o tom, co nás zajímá. Letos jsme se časově nesešli, ale společně stráveného času jsme se nechtěli vzdát, proto jsme v úterý 27. srpna vyrazili na celodenní výlet do Staré Boleslavi.

Navštívili jsme nově zrekonstruovanou baziliku svatého Václava a v její kryptě jsme slavili společnou mši svatou. Zaujala nás také bazilika Nanebevzetí Panny Marie, kde

jsme si mohli z blízka prohlédnout Palladium země české, a dostali jsme se také do trezoru s cennými historickými předměty. Po společném obědě jsme výlet zakončili krátkou procházkou, a pak už zamířili zpět do Kutné Hory.

Jsem ráda, že jsme společně mohli strávit jeden z posledních prázdninových dní, a přeji celému spolču, aby během školního roku vždy našlo dostatek důvodů se znovu setkávat a sdílet se.

Eliška Šustková ●

Foto: Eliška Šustková

Letní provoz Církevní mateřské školy

Během prázdninového provozu Církevní mateřské školy sv. Jakuba v Kutné Hoře jsme rozhodně nezaháleli. Děti si ze tří nabitých červenových týdnů odnášely spoustu krásných zážitků. Prohlubovaly nejen svoje znalosti o České republice, mořích a oceánech, ale především také svoje kamarádské vztahy, jelikož byly spojeny v Zelené třídě.

Navštívily také několik krásných míst v okolí Kutné Hory jako Kačinu, hrad Sion nebo les v blízkosti Bylanky. Dne 19. července jsme se pak na dlouhých 6 týdnů museli rozloučit. Nicméně poslední srpnový týden už bylo ve školce velmi živo a tento týden se nesl v duchu velkých příprav na nový školní rok. Věříme, že všechny naše děti si o prázdninách dostatečně odpočinuly a už nyní se jako my těší na nadcházející týdny.

Iveta Neubergová ●

Foto: Archiv CMŠ

Obdivem k přírodě uctívám Stvořitele

Už po páté slavíme dobu stvoření. Oslava této doby začíná 1. září, v Den modliteb za péči o stvoření, a končí 4. října, na svátek svatého Františka z Assisi. Doba stvoření je nově vznikající liturgická doba, která

se poprvé začala slavit v roce 2000 v Austrálii, slavení se rychle rozšířilo do Evropy, v roce 2007 se k němu přihlásila Světová rada církví a od roku 2019 její slavení naléhavě doporučuje papež František (zdroj: Biskupství českobudějovické). Letos probíhá Doba stvoření pod heslem **DOUFAT A JEDNAT SE STVOŘENÍM**. Logo pak symbolizuje **PRVNÍ PLODY NADĚJE**. Po páté se k tomu snažím vytvořit nějaký článek a mám pocit, že mi to jde čím dál hůř. Jsem si vědoma toho, že v našem farním společenství je celá řada lidí, kteří o této problematice vědí patrně více než já. No, ale zkusím to a doufám, že to nebude plytké.

Naděje to tedy nemá zrovna lehké, není divu, že celá řada lidí trpí tím, čemu se říká environmentální smutek, ekologická úzkost, klimatický žal. Aby se z toho nestalo zoufalství, potřebujeme tedy naději, i když, jak bylo řečeno, to nemá lehké. Na východ a na jihovýchod od nás hoří válečné požáry, jinde mizí pralesy kvůli palmovému oleji, záplavy a požáry v přírodě neberou konce, dohoda o omezení fosilních paliv je zatím velmi slabá, názory na ni se liší, titulky v novinách upozorňují na to, co se děje, díky nadměrnému turistickému ruchu, duhu si přivlastňuje akce, se kterou nesouzníme, a v noci se nám nedaří odvětrat přehřáté ložnice. Au, au, au.

Konec naříkání. Máme tu dobu stvoření. Ne, ne, máme tu **SLAVENÍ DOBY STVOŘENÍ**. Celý měsíc k tomu modlit se a chválit Pána a radovat se z toho, co nám bylo svěřeno. A taky trochu zpytovat svědomí a přemýšlet, jak se ke svěřenému chovám právě já. **SLAVENÍ** – slovo pozitivní, které samo o sobě naději nese. Jako inspiraci navrhuje Ekumenický výbor pro dobu stvoření osmou kapitolu listu Římanům, verše - 19-25.

19 Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy se zjeví sláva Božích synů.

20 Neboť tvorstvo bylo vydáno marnosti – ne vlastní vinou, nýbrž tím, kdo je marnosti vydal. Trvá však naděje,

21 že i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do svobody a slávy dětí Božích.

22 Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu.

23 A nejen to: i my sami, kteří již máme Ducha jako příslib darů Božích, i my ve svém nitru sténáme, očekávajícíce přijetí za syny, totiž vykoupení svého těla.

24 Jsme spaseni v naději; naděje však, kterou je vidět, není už naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal?

25 Ale doufáme-li v to, co nevidíme, trpělivě to očekáváme.

Stvoření a my všichni jsme povoláni uctívat Stvořitele a společně usilovat o budoucnost plnou aktivní naděje a činnosti. Uctívání patří ke slavení. Chuť článek znovu napsat i dopsat ve mně probudila písnička, kterou zpívali nejmenší z naší farní rodiny více než před rokem. Nabízím její slova místo náročné modlitby doporučené Průvodcem slavení 2024, podle kterého jsem tento článek připravovala. Prosím, pomodlete se tento text, ať to má naděje trochu snazší.

Melodii si můžete připomenout na internetu, třeba na mé nedokonalé nahrávce z února 2023:

<https://youtu.be/dfLGWMJmgK0>

**Bože, Otče na nebi,
každý tvor Tě velebí.**

**/:Celá země zpívá si,
žes ji stvořil do krásy!:/**

**A ten náš svět Bože chraň,
drž nad ním svou mocnou dlaň,**

**/:i nade mnou, který v něm
chci zůstat Tvým dítětem.:/**

Modlitba pro dobu stvoření

Trojediný Bože, Stvořiteli všeho, chválíme Tě za tvou dobrotu, viditelnou v celé rozmanitosti, kterou jsi stvořil.

Díky ní jsme vesmírná rodina, která žije ve společném domově. Skrze Zemi, kterou jsi stvořil, zakoušíme lásku a výživu, domov a ochranu.

Vyznáváme, že se k Zemi nevztahujeme jako k mateřskému daru od Tebe, našeho Stvořitele. Naše sobectví, chamtivost, zanedbávání a zneužívání způsobily klimatickou krizi, ztrátu biologické rozmanitosti, lidské utrpení i utrpení všech našich bližních.

Vyznáváme, že jsme nedokázali naslouchat sténání Země, sténání všech tvorů, ani sténání Ducha naděje a spravedlnosti, který v nás žije. Kéž nám Tvůj Duch Stvořitel pomáhá v naší slabosti, abychom poznali Kristovu vykupitelskou moc a naději, kterou v něm nacházíme.

Kéž v nás sténání Ducha zrodí ochotu věrně Ti sloužit, abychom naslouchali stvoření a uzdravovali je, abychom doufali a jednali spolu s ním, aby uzrály první plody naděje.

Milující Bože Stvořiteli, prosíme Tě, dej nám vnímavost pro sténání země, nářek tvorů i sténání Ducha a uschopni nás ke stejnému soucitu, jaký měl Ježíš, Pán a Vykupitel.

Dej nám nový pohled na náš vztah k Zemi a k sobě navzájem jako k tvorům, kteří jsou stvořeni k Tvému obrazu. Ve jménu Toho, který přišel hlásat dobrou zprávu celému stvoření, Ježíše Krista. Amen.

Marie Macková ●

Foto: Marie Macková

Duchovní okénko

Nanebevzatá Matka jako světlo naděje a přímluvy

V novém čísle farního zpravodaje již tradičně nesmí chybět duchovní okénko, ve kterém se tentokrát budeme věnovat naší nejmilejší matce. Panna Maria je ústřední jak biblickou, tak historickou postavou křesťanství a právem jí vzdáváme velkou úctu jako té, která přijala Boží slovo a dala svátku Spasitele Ježíše Krista. V srpnu jsme slavili jeden z největších mariánských svátků vůbec - Nanebevzetí Panny Marie. V Církvi se začal slavit v Jeruzalémě už od V. století. V dalším století jej začal slavit celý křesťanský Východ a od VII. století byl slaven v Římě. Během pozdějších dob se Nanebevzetí Panny Marie stávalo nejčastějším titulem mariánských kostelů. Z velkých teologů byli výraznými představiteli této pravdy v první polo-

vině VIII. století sv. German a sv. Jan Damašský. Dogmatické vyjádření pochází od papeže Pia XII. z 1. 11. 1950 a říká se v něm, že Panna Maria obdržela hned po odchodu z tohoto světa celou slávu, protože byla vzata do nebe s tělem i duší a nemusí čekat jako ostatní zemřelí na oslavení až na konci věků. Tímto byla potvrzena staletá víra křesťanů.

Když mluvíme o své matce, vždy se nám ve vnitřním zra-ku může zjevit její obraz, její tvář, její úsměv a také si vzpomeneme na své dětství, její a tátovu výchovu, její něhu, někdy přísnost a autoritu, ale především lásku. Těm, kterým již maminka odešla do věčnosti, se tento obraz může zjevovat o to víc a intenzivněji. Můžou to být do-

konce slova, která nám říkávala, a díky tomu si ji uchovááme v srdci a v mysli. Něco podobného se děje i v tento den, kdy si připomínáme odchod Matky a ženy, která první souhlasila s Božím plánem spásy a přivedla na svět člověka a Boha. O velikosti této ženy nemůžeme pochybovat, a proto si také připomínáme, a to slavnostní formou, její odchod z tohoto světa a také její nanebevzetí s tělem a duší. Ta, která přivedla na svět vtělené Boží slovo, si zaslouží, aby se svým oslaveným tělem také vstoupila na nebesa a dále pokračovala v mateřské službě celého světa. Všichni to známe, kdo máme rodiče. Otec představuje autoritu rodiny, přesně jako Bůh, a matka je ta, která představuje lásku a něžnost. Ta, která oroduje za každého z nás.

Slavnost Nanebevzetí patří k těm krásným slavnostem církevního roku, protože je to slavnost toho, co nás jednou čeká. Tato slavnost nám připomíná naši budoucnost. Je to tedy slavnost velké naděje a budoucnosti člověka. Všichni velmi dobře známe obrazy i sochy, které znázorňují Marii. Známe i ty obrazy, kde apoštolové hledí do prázdného hrobu, který patřil Marii, a ona se už na ně dívá shora. Ať už se jedná o obraz či sochu Marie, ona je vždycky krásná. Především její tvář a její oči. Je to proto, že žádnému jinému člověku Bůh nehleděl tak hluboko do očí, jako právě Marii. V jejím pohledu vidíme cosi z tajemství Božích očí. Vidíme v nich Boží dobrotu a také už záblesk věčnosti. Proto má Maria tak krásnou tvář – Bůh jí hleděl do očí a ona se díva-

la do očí Božího Syna. Můžeme vidět Mariiny oči na svatbě v Káně. Ona je jediná, která za lesklou fasádou svatební společnosti spatří skrytý nedostatek a nouzi a hned se snaží pomáhat. Mariin pohled totiž vidí dál, sahá až za vnějšek a vidí skutečnou nouzi, která je třeba i hodně skrytá. „Stačí otevřít své srdce, protože Maria vidí všechno.“

Můžeme také vidět hledající Mariiny oči, které hledají ztraceného Ježíše při pouti do Jeruzaléma. Na chvíli ztratila Krista, a tak se stává matkou všech, kdo Krista ztratili, můžeme říci všech bezbožných. Je dokonce jejich patronkou, protože jim ukazuje, jak Krista hledat. Co dělá Maria, když hledá Krista? Hledá po všech cestách do Jeruzaléma, vptává se lidí a nakonec ho najde v chrámu. Maria hledala a našla. Říká se, že kdo hledá, najde. A můžeme také vidět Mariiny oči pod křížem. Ona nezavírá oči před utrpením světa. Proto tak rádi trpící lidé navštěvují poutní místa, protože je tam ta, která nezavírá oči před žádným utrpením. Na těchto místech cítíme, že její pohled nám dává odvahu. Není to pohled kritického kontrolora, který nás nedůvěřivě hodnotí, ale pohled dobré matky, která utěšuje a povzbuzuje. To jsou tedy Mariiny oči. Oči, které vidí naši nouzi, oči, které hledají, a oči, které se nezavírají před žádným utrpením. Kéž bychom měli v sobě také něco z tohoto jejího pohledu. Být slepý k věcem hloupým a zbytečným a na druhé straně vidět to, co je důležité a co má smysl.

otec Michal ●

Pozvání na Animátorský kurz

Diecézní centrum pro mládež zahájí na podzim nový ročník Animátorského kurzu, který formuje mladé lidi k práci s dětmi a mládeží, pomáhá jim naučit se vést společenství, podporovat své vrstevníky ve víře, ale také být aktivními lidmi ve své farnosti, vikariátu a diecézi.

- Jedná se o dvouletý cyklus formačně-vzdělávacího programu pro mládež ve věku 16 – 23 let.
- Kurz obsahuje pět víkendových setkání ve školním roce a pětidenní soustředění o letních prázdninách na DCŽM Vesmír.
- Program zahrnuje formaci skrze život ve společenství, vzdělávání v otázkách víry, v učení církve, v práci s dětmi a mládeží, přednášky, diskuse, liturgii, modlitbu, tvůrčí činnost, práci i sport.
- Zájemci musí splňovat tyto podmínky: být věřící, pokřtěný katolík a mít chuť být aktivní pro druhé.

Animátorský kurz 2024–2026

Přihlašování na nový animátorský kurz 2024–2026 je možné do 30. 9. 2024 řádně vyplněnou přihláškou (nutnou součástí je doporučení kněze) doručenou na adresu:

Diecézní centrum pro mládež (DCM)

Velké náměstí 32

500 03 Hradec Králové

Doručení přihlášky bude potvrzeno sms či emailem. V případě nepotvrzení přijetí do 14 dnů od odeslání nás prosím kontaktujte na adrese: dcm@bihk.cz. Zároveň je možné zaslat sken vyplněné přihlášky emailem na adresu: dcm@bihk.cz a originál (fyzickou verzi) přinést na první setkání.

Přihlášky najdete na stránkách biskupství v sekci diecézního centra pro mládež:

<https://www.bihk.cz/biskupstvi/diecezni-centrum-pro-mladez/projekty-dcm-dczm/animatorsky-kurz>

O co jde?

Jedná se o dvouletý kurz připravující mladé lidi na práci se skupinami dětí a mládeže.

Kdo se může přihlásit a jaké jsou podmínky přijetí do kurzu?

Kurz je určen pro mladé lidi ve věku 16–23 let. Účastník by měl být pokřtěný a věřící katolík, splňující věkovou hranici, s touhou být aktivní pro druhé. Rovněž je důležitá otevřenost pro nová dobrodružství a doporučení od kněze, které je součástí přihlášky.

Potřebuji nějaké superschopnosti? Musím být vedoucí spolča nebo jiné skupiny?

Vůbec ne! Animátor není šéf skupiny ani vyvolený zástupce či vedoucí. Slovo anima, z něhož je termín odvozen, znamená duše. Animátor je tedy člověk, který do skupiny přináší "dech života", a k tomu žádné superschopnosti třeba nejsou.

Jak často a kde se setkání konají?

Scházíme se po dva roky – pět víkendů během školního roku a jedno pětidenní soustředění v červenci. Všechna setkání se konají na Diecézním centru života mládeže Vesmír.

Termíny pro první ročník – kurz 2024–2026:

- 15. - 17.11.2024
- 13. - 15.12.2024
- 7. - 9.2.2025
- 25. - 27.4.2025
- 23. - 25.5.2025
- 29.6. - 4.7.2025

Na jaké oblasti rozvoje se můžeme těšit?

Zaměřujeme se zejména na oblast sebepoznání, vedení společenství, víry a liturgie, pastorační aktivity (farnosti a vikariát) a spolupráci v kolektivu.

Kolik celý kurz stojí?

Setkání se platí jednotlivě po 400 Kč. Jedná se o cenu dotovanou Biskupstvím královéhradeckým. Pokud by pro

někoho byla finanční stránka překážkou k účasti, neváhejte nás kontaktovat.

Kdo nás kurzem bude provázet?

Těšit se můžete na Klárku Petrovou, Josi Pazderovou a doprovázejícího kněze otce Michala Šramka.

Mám více dotazů, na koho se můžu obrátit?

Pro více informací neváhej kontaktovat vedoucí DCM Kláru Petrovou emailem: petrova@bihk.cz, nebo na telefonním čísle 734 435 358.

Duchovní pro tento kurz je P. Michal Šramko.

redakce ●

připravujeme nový

ANIMÁTORSKÝ KURZ

2024 - 2026

O co jde?
Jedná se o dvouletý kurz připravující mladé lidi (16–23 let) pro práci se skupinami dětí a mládeže.

Pomáháme účastníkům se rozvíjet v oblastech:
sebeoznání, vedení společenství, víry a liturgie, pastorační aktivity (farnosti a vikariátu) a spolupráce v kolektivu

Jak často se scházíme?

- 5 víkendů během školního roku
- 1 týden v červenci

Setkání probíhají na DCŽM Vesmír.

Odkaz na web

Přihlášku je možné zaslat do 30. 9. 2024.

Charita v Kutné Hoře slaví 30let od založení

V letošním roce slavíme 30 let od založení kutnohorské charity. Za tu dobu jsme pomohli velkému množství potřebných lidí v našem regionu. Za každým člověkem se skrývá jeho jedinečný příběh. Pojdte s námi proto oslat našich 30 let.

Děkujeme všem farníkům a jejich rodinám za podporu charitní práce a našich akcí. Pomáháme také díky Vám. Srdečně Vás zveme na koncerty, besedy, divadelní představení, putovní výstavu nebo aktivity pro celou rodinu.

Začínáme v sobotu 14. září v Kutné Hoře ve 13 hodin bohoslužbou v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně v klášteře Voršilek. Od 14,30 se můžete v areálu církevního gymnázia těšit na aktivity pro celou rodinu, improvizáční divadlo skupiny Paleťáci a koncert dívčí vokální skupiny KvarteTones v doprovodu Jazz Bandu.

Další sobotu 21. září budeme slavit v Čáslavi, kde začínáme v 9 hodin bohoslužbou v kostele sv. Petra a Pavla a budou pokračovat na faře a farní zahradě aktivitami pro děti a programem pro dospělé.

Součástí oslav je také Podzimní rovnodennost v sedlecké katedrále. Podzimní paprsek poputuje katedrálou v pondělí 23. září od 17.30 a na varhany ho doprovodí Michal Novenko. Dobrovolné vstupné bude věnováno na činnost Dobrovolnického centra kutnohorské charity.

Jsm rádi, že se k oslavám připojí Michal Horák se svou kapelou a zahraje na benefičním koncertu, který se uskuteční v pátek 27. září od 20 hodin (vstup možný od 19 hodin) v refektáři Philip Morris ČR a je součástí zpěvákova podzimního turné. Vstupenky jsou již v prodeji v Infocentru na Palackého náměstí a online v síti [GoOut](#). Výtěžek ze vstupného opět podpoří činnost Dobrovolnic-

kého centra.

V Čáslavi Vás dále zveme v pátek 11. října od 19 hodin do společenského sálu Hotelu Grand na hudební festival, na kterém vystoupí Jakub Děkan, kapela Pekař, Noise Makers a Sofian Medjmedj. Vstupenky jsou v prodeji v síti [QR Ticket](#). 10 % ze vstupného bude věnováno našemu Středisku Na Sioně, které pomáhá již 20 let znevýhodněným dětem.

Oslavy doprovází putovní výstava o naší práci. Vernisáž výstavy bude ve středu 2. října od 16 hodin v Knihovně Kutná Hora. K vidění bude také v listopadu v kostele sv. Jakuba.

Podrobné informace k oslavám najdete na webu www.kh.charita.cz/kdo-jsme/30-let-pomahame/.

Děkujeme všem dobrovolníkům a přátelům, kteří nám s organizací oslav pomáhají. Děkujeme všem účinkujícím, kteří vystupují za symbolickou cenu nebo bez nároku na honorář.

Za podporu oslav děkujeme partnerům: Římskokatolická farnost – arciděkanství Kutná Hora, Římskokatolická farnost Kutná Hora Sedlec, Philip Morris ČR, Foxconn Česká republika, Měšťanský pivovar Kutná Hora, Vinné sklepy, Smero, Knihovna Kutná Hora, Církevní gymnázium, hudební vydavatelství Supraphon, Junák – Český skaut a TJ Sokol Kutná Hora. Děkujeme mediálním partnerům, kterými jsou Kutnohorský deník, Svoboda.info, Kutnohorské listy, Farní zpravodaj kutnohorské farnosti a Adalbert.

Kolektiv pracovníků Oblastní charity Kutná Hora ●

**Pomáháme,
kde je potřeba.**
30 let
I díky vám ♥

Program Oslavy 30 let

Oblastní charita
Kutná Hora

Charitní
hra
pro děti
14,30

Mše sv.
13,00

14.9.
areál
Církevního
gymnázia
K. Hora

Impro
divadlo
Palet'áci
16,30

Koncert
KvarteTones
& Jazz Band
19,30

V průběhu
odpoledne

- aktivity pro děti
- výstava 30 let
- výrobky z charitních dílen

Beseda
o historii
charity
10,30

Aktivity
pro děti
10,30

21.9.
ŘK farnost
Čáslav

Mše sv.
9,00

Divadlo
Dr. Tyrš
11,00

27.9.
refektář
Philip Morris ČR
K. Hora

Koncert
Michal
Horák
20,00

Pomáháme, kde je potřeba. 30 let. I díky vám ♥

Partneři:

FOXCONN

KUTNOHORSKÝ
deník

svoboda info

Program Oslavy 30 let

Robert Otruba: Od fyziky k charitě aneb příběh smysluplné pomoci v Kutné Hoře

Oblastní charita Kutná Hora letos slaví 30 let své existence. Pro toto vydání našeho zpravodaje jsme připravili rozhovor s jejím ředitelem Robertem Otrubou. V následujících řádcích si můžete přečíst nejen o Robertově profesním pozadí, ale také nahlédnete pod pokličku úkolů a výzev, se kterými se musí tým charity každý den potýkat.

Můžeš nám říct něco o svém profesním pozadí a jak ses dostal do čela oblastní charity Kutná Hora?

V letech 1982 až 1988 jsem vystudoval Karlovu univerzitu, obor fyzika pevných látek se zaměřením na fyziku polovodičů. To ale čtenářům mnoho neřekne. Asi dva roky jsem měl práci v oboru v Praze a Kutné Hoře, potom jsem pracoval v Archeologickém ústavu v Bylanech, dále osm let na odboru správy majetku Městského úřadu v Kutné Hoře, pak na Pozemkovém fondu v Kolíně, věnoval jsem se také restaurování nábytku a uměleckých děl, pozlacování, prodeji realit, finančnímu poradenství. Je toho docela hodně.

Do čela oblastní charity jsem se dostal vlastně náhodou. O vánocích 2004 mě oslovila Marie Macková, jestli bych měl chuť převzít ředitelskou pozici v kutnohorské charitě, kterou ona v roce 1994 založila a kterou po 11 úspěšných letech chtěla někomu předat. Já jsem pak nastoupil v březnu 2005.

Co tě inspirovalo k práci v charitativním sektoru?

Nabídka od Marie přišla v době, kdy mi bylo 41 let, byl jsem zaměstnaný ve státním sektoru,

přesto jsem vnitřně cítil, že bych ve svém věku měl dělat něco smysluplnějšího, něco co by mě naplňovalo. Proto jsem nabídku na post ředitele po krátkém rozmyšlení přijal a vrhnul se do oboru, o kterém jsem zhola nic nevěděl. To byla inspirace.

Jaké jsou hlavní činnosti a služby, které charita Kutná Hora poskytuje?

Naše charita poskytuje 13 registrovaných sociálních služeb pro všechny možné skupiny obyvatel, pro rodiny s dětmi, děti a mládež, pro děti i dospělé se zdravotním znevýhodněním, s duševním onemocněním, pro lidi bez domova, Romskou komunitu, pro seniory, pro dospělé lidi v jakékoliv krizi. Máme rodinné centrum, dobrovolnické centrum, charitní šatník, potravinovou a materiální pomoc, půjčovnu zdravotnických a kompen-

začnících pomůcek, dětskou skupinu, knižní Re-use centrum, provoz rychlého občerstvení a veřejných WC, pořádáme letní a příměstské tábory, vzdělávací akce, kulturní akce a mohl bych vyjmenovat určitě další aktivity pro širokou veřejnost.

Můžeš popsat některé z nejdůležitějších projektů, které jste realizovali v posledních letech?

Tak jsou to dva investiční projekty, a to projekt Nový Maják, tedy koupě a rekonstrukce Centra Maják v Tylově ulici, potom projekt „Plujeme do Přístavu“, kdy jsme koupili a rekonstruovali bývalou školu v ulici Jiřího z Poděbrad pro Centrum Přístav. Z projektů služeb to bylo rozšíření Občanské poradny do Zbraslavi, Zruče nad Sázavou a Čáslavi. Pro lidi bez domova jsme od města získali zápujčkou prostory, které jsme kompletně opravili na noclehárnu pro muže a zároveň nově vybudovali noclehárnu pro ženy. Opravili a rozšířili jsme prostory a významně navýšili kapacitu služeb střediska Na Sioně, které pomáhá rodinám se zdravotně znevýhodněnými dětmi a dětmi s poruchou autistického spektra.

Jaké jsou největší výzvy, kterým čelíte při provozování charity v této oblasti?

Velkou výzvou byla doba covidu, kdy byl život celé společnosti ochromen, ale sociální služby přesto z větší části fungovaly bez přerušení, v této době jsem velmi ocenil činnost našich služeb a našeho dobrovolnického centra. Hned po odeznění Covidu přišla válka na Ukrajině a s ní pomoc ukrajinským uprchlíkům. Tyto události nás nevídaně semknuly a zároveň utvrdily v tom, že dokážeme pomáhat účinně a hlavně rychle tam, kde je zrovna potřeba. Myslím, že naše motto „Pomáháme, kde je potřeba“ tehdy zafungovalo na sto procent.

Jaké formy spolupráce máte s místními farnostmi, úřady, firmami a dalšími organizace-

mi?

Spolupráce s místními farnostmi je velmi dobrá, ať je to arciděkanství Kutná Hora, farnost Sedlec nebo děkanství Čáslav. Pomáhají nám finančně, duchovní službou a podporou, vzájemně si vypomáháme při různých akcích pro veřejnost. Řada místních firem jsou našimi partnery, například Philip Morris ČR je významným sponzorem aktivit pro dospělé se zdravotním znevýhodněním a duševním onemocněním, velmi dobrou spoluprací máme s firmou Foxconn, třeba když dobrovolníci z Foxconnu nám pomohou s malováním, úklidem, stěhováním. Jsme za to moc rádi. Na dobré úrovni je spolupráce s dalšími místními neziskovkami, tam si vycházíme vstříc, abychom mohli účinně pomoci lidem, kteří pomoc potřebují a je jedno jestli ji poskytneme my anebo někdo jiný, třeba to on dokáže lépe. Spolupráce s městem Kutná Hora je poměrně dobrá, problematickou oblast však vidím v netransparentním rozdělování dotací města na sociální služby. Zde bych uvítal větší zájem politiků o tuto problematiku.

Jak mohou jednotlivci a společnosti přispět k vaší činnosti? Jaké jsou možnosti dobrovolnictví a darů?

Samozřejmě dobrovolnictví je nejlepší způsob pomoci naší charitě. Zapojit se do našich dobrovolnických programů může v podstatě každý. Ti nejmladší jako koledníci při Tříkrálové sbírce, ti starší 15 let třeba jako vedoucí tříkrálových skupinek. Dospělí dobrovolníci chodí do nemocnice v Kutné Hoře a v Čáslavi jako společníci pacien-

tů, většinou ležících na LDN, docházejí i do domovů pro seniory. Dobrovolníci mohou pomáhat i při doučování dětí. Často hledáme dobrovolníky při organizování akcí pro veřejnost jako je Sklenářův den, ples neziskových organizací nebo v letošním roce nadcházející oslavy 30 let kutnohorské charity. A otázku na možnost darů mohu zodpovědět tak, že jakýkoliv dar vítáme a možnosti jak darovat máme přehledně zveřejněné na našem webu (www.kh.charita.cz).

Jakým způsobem oslovujete potenciální dárce a sponzory?

Využíváme osvědčené techniky a nástroje PR (Public relations), kterými oslovujeme veřejnost a potenciální dárce a sponzory. Hezky o tom píše Wikipedie.

Jaké jsou největší potřeby a problémy, se kterými se setkáváte v komunitě, ve které působíte?

Potřeby a problémy celé společnosti, které slyšíme ze zpráv a čteme v novinách, jsou stejné i v našem regionu, obecně mohu říct, že se setkáváme s lidmi v nejrůznější krizi nebo nouzi, jakou si dovedete vybavit, a těm se snažíme pomoci.

Jaké plány a cíle máte pro budoucí rozvoj charity Kutná Hora?

Mým cílem je, aby naše střediska měla větší jis-

totu, tedy že nepřijdou o střechu nad hlavou. Proto jsme letos zahájili další projekt a to rekonstrukci objektu pro Středisko Na Sioně a když vše dobře půjde, tak by se středisko mohlo za dva roky přestěhovat do vlastního. Zatím neposkytujeme zdravotní služby, tzv. domácí péči, ale zahájení poskytování této služby je například jednou z cest, jak naše služby rozšířit a mít je komplexnější, a také i cestou, jak je zajistit lépe po finanční stránce.

Jak se snažíte zvyšovat povědomí o vaší činnosti a oslovovat širší veřejnost, napadají mě akce jako *Sklenářův den* nebo *Závod kaček*. Jsou i další?

Akce Sklenářův den ve Sklenářově dolíku stejně jako Ples neziskových organizací jsou společným dílem šesti neziskovek v Kutné Hoře. Těmito akcemi dáváme veřejnosti najevo, že neziskový sektor není „píjavicí státního rozpočtu“, jak s oblibou říkal bývalý prezident Miloš Zeman, ale že jsou to organizace, které dělají věci pro lidi v Kutné Hoře a že to dělají rády a že to umějí.

Jako charita pořádáme závod „Pošli kačku“ na řece Vrchlici, v kulturní oblasti to jsou benefiční koncerty, například koncert První adventní svíčka pro charitu nebo hudební festival v Čáslavi, spolupracujeme s agenturou Classical Movements a již jsme měli v Kutné Hoře tři koncerty amerických pěveckých sborů. Zúčastňujeme se akcí na Kaččině nebo akce Zažít město jinak. Prodáváme naše výrobky v Centru Přístav, tam máme i prodej knih za 10 korun v rámci již zmíněného Re-use centra. Letos pořádáme oslavy našeho 30. výročí, a to jsou hlavně akce pro naše zaměstnance a pro širokou veřejnost.

Po dva roky jsme spolupracovali i v rámci famího Běhu pro zvon. V Čáslavi mimo jiné pořádáme Den dětí, slavíme svátek sv. Martina a spolupřádáme vánoční Živý Betlém. A je toho samozřejmě daleko více.

Co tě nejvíce těší na tvé práci?

Co mě těší? Je to radost z toho, že máme dobré kolektivy na našich střediscích. Když se lidem dobře pracuje, protože mají dobré kolegy, tak je za nimi vidět velký kus dobře odvedené práce. Je to velká devíza a jsem za ni rád.

Můžeš se podělit o nějaký inspirativní příběh nebo zážitek, který tě zvlášť ovlivnil?

Zážitků bylo hodně, ale v poslední době to byla pomoc lidem z Ukrajiny, kteří utekli před válkou a neměli nic. Taková pomoc je opravdu důležitá a na místě, protože vždy si člověk může představit tu samou situaci, jen s tím rozdílem, že by se v ní ocitl sám. Pak teprve pochopí co je to pomáhat druhým.

Jaké jsou tvé osobní hodnoty a jak se odrážejí ve tvé práci pro charitu?

Jsem klidný člověk a tak nemám rád uspěchaná a špatná rozhodnutí, je lepší věci promyslet. Když je však potřeba rychlých rozhodnutí, tak těm se samozřejmě nebráním a s plnou odpovědností je dělám. Mám rád komunikaci, kdy se věci říkají přímo, a ne zabalené v tolika obalech, že vůbec není poznat, co je uvnitř. S kolegy se snažím vždy jednat laskavě, i když udělají chybu, protože chyby se dají napravit. Nikdo není vševědoucí v dnešním složitém světě. Mám rád humor a kdykoliv je možnost, tak humor využívám. Bez něj totiž nejde dělat skoro žádná lidská činnost.

Jaké aktuální iniciativy nebo kampaně právě probíhají a jak mohou lidé pomoci?

Aktuální iniciativy a kampaně zveřejňujeme pravidelně na webových stránkách a tam se lidé mohou dozvědět, jak pomoci.

Jakým způsobem reagujete na aktuální sociální problémy, jako je bezdomovectví, chudoba nebo sociální vyloučení v regionu?

Sociální problémy si většinou najdou nás, týká se to všech vyjmenovaných, a tak se je snažíme operativně řešit. Často jsou to věci nové, ale to k sociální práci patří, že problémy lidí se buď opakují anebo vznikají problémy nečekané, které jsme zatím neřešili. To nás posouvá dál. Naše středisko Atrium pomáhá bezdomovcům a tam je příběhů a problémů k řešení opravdu hodně. Občanská poradna se často setkává s chudobou v rodinách, někdy je až zarážející, v jaké chudobě lidé v naší bohaté zemi žijí. Centrum Přístav zažívá velký nárůst klientů - lidí s duševním onemocněním, to je docela velký problém dnešní doby. Kdysi jsem četl, že ideální stav je, když sociální služby nebudou potřeba. Realita je však zatím jiná, a tak práce máme pořád hodně a neubývá, tudíž o budoucnost strach nemám.

Letos oslavíte třicet let působnosti v Kutné Hoře. Co bys popřál kutnohorské charitě do dalších třiceti let?

Popřál bych kvalitní lidi, kteří budou tvořit kolektivy jednotlivých středisek, protože to je to nejcennější, co charita má. Potom osvíceného ředitele nebo ředitelku. Přál bych si, aby za třicet let byly sociální služby prestižním povoláním a bylo pořád zřejmé, a možná ještě výraznější, propojení s církví a toto lidé dokázali vnímat.

Rozhovor připravil Viktor Darebný ●

26 Z příměstského tábora tentokrát komiksově:

Kalendář akcí 27

ne	08. 09.	Mše sv. - posvícení		Křesetice
ne	08. 09.	Mše sv. - posvícení		Hraběšín
ne	08. 09.	Mše sv.	15:00	Roztěž
út	10. 09.	Mše sv. - Zahájení výuky náboženství	16:00	kostel Matky Boží
út	10. 09.	Setkání Focolare	19:00	arciděkanství
čt	12. 09.	Disputace Klubu rodáků s Viktorem Darebným	18:00	kostel sv. Jakuba
pá	13. 09.	Koncert - 4 tenoři	19:00	chrám sv. Barbory
so	14. 09.	Oslava 30 let charity		klášter sv. Voršily
so	14. 09.	Mše sv. - 30 let charity	13:00	klášterní kostel

	14. 09.-15. 09.	EHD - Dny evropského dědictví		Kutná Hora
ne	15. 09.	Mše sv. - posvícení	11:00	Nová Lhota
po	16. 09.	Biblické tance	18:00	arciděkanství
pá	20. 09.	Koncert - VEKTROSKOP	20:00	chrám sv. Barbory
so	21. 09.	Setkání Slunečního kmene a Concordie	9:00	Sedlec
ne	22. 09.	Mše sv. - poutní	11:00	Třebonín
po	23. 09.	Podzimní rovnodennost - Michal Novenko - varhany	17:30	katedrála Sedlec
čt	26. 09.	Diecézní setkání seniorů	9:00	Hradec Králové
	27.09.-29.09.	Vystavené Palladium		chrám sv. Barbory
pá	27. 09.	Koncert Charita - Michal Horák	20:00	sedlecký klášter
so	28. 09.	Mše sv. - poutní	8:30	kaple ve Vlašském dvoře

ne	29. 09.	Mše sv. - poutní	7:30	Malešov
út	01. 10.	Mše sv. pro děti	16:00	kostel Matky Boží
pá	04. 10.	Zpovídání + adorace	16:30	kostel sv. Jakuba
út	04.10.- 05. 10.	Přednáška - Mluvíme o Bohu srozumitelně a s laskavostí		arciděkanství
so	05. 10.	Výlet do Bechyně	7:30	
ne	06. 10.	Koncert - Dasha a Epoque Quartet	19:00	chrám sv. Barbory

Římskokatolická farnost - arciděkanství Kutná Hora
zve na přednášku od tvůrců projektu „HledamBoha.cz“
na téma **MLUVÍME O BOHU SROZUMITELNĚ A S LASKAVOSTÍ**

Pátek 4. 10.

17:20-18:00 Moderovaná adorace
Zpovídání
kostel sv. Jakuba

18:00-18:45 Mše svatá
kostel sv. Jakuba

19:00-20:30 Přednáška
arciděkanství

20:30-23:00 Workshop pro zájemce

Sobota 5. 10.

7:20-8:00 Modlitba růžence
kostel sv. Jakuba

8:00-8:30 Mše svatá
kostel sv. Jakuba

8:40-9:00 Společná snídaně
arciděkanství

9:00-13:00 Blok přednášek
arciděkanství

13:00 Společný oběd a ukončení
arciděkanství

SROZUMITELNĚ A S LASKAVOSTÍ

4-5 | 10 | 2024

Dejte nám vědět o vašem zájmu
vyplněním přihlášky na www.khfarnost.cz
Pomůže nám to lépe zajistit občerstvení
pro všechny účastníky.

Římskokatolická farnost
arciděkanství Kutná Hora

